

отиде въ Цариградъ, и сѣдна на бащиный си столъ. Тога онай, кой то е былъ на онова време Патріархъ, отиде да се поклони Селиму царю, и му рече: Царю многолѣпный! Има въ твоя та держава твои подданницы, Болгарскій родъ, кои то са человекы сурови и во бранехъ непобѣдими. И нихъ ако несмиришь до конца, можать пакъ да востанать на тебе, и да си земать земля та. Того ради совѣтувамъ те да разоришь сички те нихны мѣста, и да избіеши нихны те градоначальницы и учены, за да быдешъ въ покой. И показа му сички те мѣста подробно.

Това убо като чу султанъ Селимъ отъ Патріарха, абіе сосъ големъ гнѣвъ подигнасе на Болгарія, въ лѣто Господне 1486. И самъ убо разсыпа Тракія отъ Едрене до Средецъ. Посла же одного воевода Татарска Мурза сосъ 46000 души Татарска войска, и разсыпа покрай Дунавъ и въ Стара планина все отъ черно то море до Видинь. Въ Македонія же посла своего везира сосъ 33000 войска: кой то отъ Драма до Босна все истурчи.

Нахождасе въ една Нѣмецка исторія за тогова Селима, за что като разорилъ Болгарія, колку то нашель красны юношы и дѣвицы собралъ и отвель ги во Едрене: гдѣ то ги потурчилъ и нареклъ ги Еничаре, сирѣчь снѣ чиракъ, нови ученицы. И юношы те убо въ воинство то вовеле: кой то бежа 32500 души, а женскій полъ Богъ вѣсть колку са были.

Въ тыя времена и Терновска та Патріаршія Турцы те изгореха и патріарха убиха. И беше голема туга между человекы те, скорбь, жалость, плачь и рыданіе. Турцы те же избираха хубавы те церкви и ги обращаха на джаміи, и сички те хубавы мѣста посвоиха, по первы те